

Ulf Lundell, Vind

Vind

som blser i min Isklings hr
som torkar bort min Isklings tr
som fljt mej genom alla r
som vet allting om vad som hnder
som tnder
solens brand varje morgon
ver liv och dd

Vind

som har planerat alltihop
som fylls av fngars bn och rop
som stannar upp vid dd och dop
som gett mej viljan, gett mej lusten
om hsten
vid kusten kan jag st och se dej skumma
havet i min hand

h, vind

som kan stilla ett stormande hav
som hmtar min ande vid min grav

Vind

som bljar genom kerns rg
som vnder, viskar: Kom ihg
det finns ingen hg hr, ingen lg
alla har sin tid och sin mening
i frening
i frgrening ver grnser mellan folk
jag r er tolk

Vind

vi r dom barn du ville se
vi r dom barn du ville ge
din jord din himmel och din sjl
vi r dom barn som ville frstra
frgra
frinta oss sjlva och den vrld vi fick
p frsk

h, vind

du ska blsa i evighet
men i natt var det jag som hrde nn som grt